

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 lipca 2013 r. r.

DOLiS/DEC-779/13/47202,47210

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2013, poz. 267) art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana T. M. wiceprezesa zarządu S. Sp. z o.o. z siedzibą w [...], Pana Ł. G. zam. [...] i Pana A. N. zam. [...], reprezentowanych przez radcę prawnego Pana J. J. z Kancelarii Radcy Prawnego z siedzibą w [...], dotyczącej nieprawidłowości w procesie przetwarzania ich danych osobowych, polegających na ich udostępnieniu osobom nieupoważnionym, przez Straż Miejską w D. z siedzibą [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana T. M. wiceprezesa zarządu S. Sp. z o.o. z siedzibą [...], Pana Ł. G. zam. [...] i Pana A. N. zam. [...], zwanych dalej również Skarżącymi, reprezentowanych przez radcę prawnego Pana J. J. z Kancelarii Radcy Prawnego z siedzibą [...], dotycząca nieprawidłowości w procesie przetwarzania ich danych osobowych, polegających na ich udostępnieniu osobom nieupoważnionym, przez Straż Miejską w D. z siedzibą [...], zwaną dalej Strażą. W jej treści pełnomocnik Skarżących wskazał, iż pracownik Straży bezprawnie przesłał prowadzoną z Panem T.M., korespondencję służbową, w której to, oprócz jego danych osobowych, zawarte były również dane osobowe Pana Ł. G. i Pana A. N., na prywatny adres e – mail ([...]), tj. osoby nieznannej Skarżącym. Ponadto podniósł on cyt: „w wiadomościach e – mail

znajdowały się dane osobowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...), do których ochrony jako administrator tychże danych Straż Miejska w D. jest zobowiązania. Na skutek tego w drodze bezprawnych działań dane osobowe mojego Mocodawcy oraz pracowników S. sp. z o.o. trafiły do nieupoważnionych osób, co też naraziło Pana T. M. oraz pracowników S. sp. z o.o. na szkodę. Takie postępowanie stoi w sprzeczności z obowiązkami nałożonymi na administratora danych osobowych na podstawie ww. ustawy”. Precyzując ostatecznie stanowisko w przedmiotowej sprawie pełnomocnik Skarżących wniósł o cyt: „o zobowiązanie Straży Miejskiej w D. do usunięcia zaistniałych uchybień oraz zabezpieczenia w sposób należyty danych osobowych przekazywanych przez Skarżących poprzez zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pan T.M. jest wiceprezesem S. Sp. z o.o., a Pan Ł. G. i A. N. są jej pracownikami.
2. W dniu [...] lipca 2012 r., w miejscowości U. gm. D., kierujący pojazdem o nr rej. [...] nie zastosował się do przepisu ograniczającego prędkość do 60 km/h jadąc z prędkością 74 km/h.
3. W związku z ujawnionym wykroczeniem, Straż, prowadząc czynności wyjaśniające uzyskała informację z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, że właścicielem wskazanego pojazdu jest S. Sp. z o.o.
4. W związku z powyższym Straż wystąpiła do właściciela ww. firmy o wskazanie danych personalnych kierowcy zarejestrowanego wykroczenia.
5. Odpowiedź na powyższe wezwanie, Pan T. M., wiceprezes Spółki, skierował do Straży drogą elektroniczną. Wskazał w niej imiona, nazwiska oraz adresy zamieszkania dwóch pracowników tego podmiotu, którzy mogli w tym okresie być potencjalnymi kierowcami ww. pojazdu.
6. Na adres poczty elektronicznej Pana T. M. [...], z którego udzielił on informacji żądanych przez Straż, odpowiedział pracownik Straży - Pan B. L., informując Pana T. M., iż właściciel pojazdu obowiązany jest wskazać konkretnie osobę której powierzył pojazd do kierowania lub używania. W treści tejże wiadomości znalazł się adres poczty elektronicznej [...].
7. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Straż wskazała cyt: „w tej wiadomości pojawił się adres mailowy [...], który to został tylko i wyłącznie zacytowany w tekście wiadomości adresowanej do Pana T. M.. Jak widać z załączonym wydruków wiadomości, omyłkowy adres [...] nie jest adresem na który została wysłana jakakolwiek wiadomość czy też kopia tej wiadomości. Adres ten pojawia się tylko i wyłącznie w treści korespondencji przesyłanej pomiędzy Panem T. M. i Strażą Miejską w D. jako tekst. Nie zmienia to faktu, iż pracownik który udzielał odpowiedzi

Panu T. M. został ukarany dyscyplinarnie karą nagany oraz został ponownie przeszkolony z zakresu ochrony danych osobowych oraz sposobu korzystania z poczty elektronicznej w celu uniknięcia podobnych sytuacji w przyszłości.”

8. Jednocześnie Straż oświadczyła cyt: „Straż Miejska w D. nie udostępniła danych Pana T. M. oraz jego pracowników żadnej osobie postronnej tym bardziej nie przesłała ich na adres: [...]. (...) nie udostępniła, ani też nie przesłała danych osobowych Pana Ł. G. oraz A. N. na adres poczty internetowej [...]”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie nie ma podstaw do uznania, iż doszło do udostępnienia danych osobowych Skarżących osobie nieupoważnionej. W szczególności, przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło dowodów na potwierdzenie zarzutu Skarżących, iż Straż udostępniła ich dane osobowe osobie, której przypisany jest adres poczty elektronicznej [...]. Zauważyć należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie dysponuje żadnymi dowodami na potwierdzenie okoliczności przedstawionych w skardze. Skarżący oparli skargę jedynie na swoich podejrzeniach, nie przedstawiając innych niż wydruk ww. korespondencji, dowodów na potwierdzenie stawianych w niej zarzutów. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż adres poczty elektronicznej [...] jest jedynie zacytowany w treści wiadomości skierowanej do Pana T. M.. Nie widnieje on w nagłówku ww. korespondencji jako adres, pod który została ona skierowana. W nagłówkach wiadomości elektronicznych składających się na korespondencję Pana T. M. ze Strażą w sprawie wykroczenia kierowcy pojazdu należącego do Spółki, wymienione są jedynie dwa adresy poczty elektronicznej, tj. adres z którego wiadomość została wysłana i adres na który została skierowana. Jest to adres poczty elektronicznej Straży [...] oraz służbowy adres poczty elektronicznej Pana T. M. [...]. Ponadto, z oświadczenia Straży, odnoszącego się do zarzutu Skarżących udostępnienia ich danych osobowych przez Straż sobie nieupoważnionej, tj. osobie, której przypisany jest adres poczty elektronicznej [...], jednoznacznie wynika, iż Straż Miejska w D. nie udostępniła danych Pana T. M. oraz jego pracowników żadnej osobie postronnej tym bardziej nie przesłała ich na adres: [...]. (...) nie udostępniła, ani też nie przesłała danych osobowych Pana Ł. G. oraz A. N. na adres poczty internetowej [...].

W świetle powyższego należy stwierdzić, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przeprowadzonym przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie potwierdziła jednoznacznie i bezspornie, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżących udostępnienia ich danych osobowych. W takiej sytuacji należy podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak

stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Ze względu na powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2 , 00 – 193 Warszawa).